

Abstrakt

Suezskou krizí se podle americké administrativy v čele s prezidentem Eisenhowerem vytvořilo na Blízkém východě mocenské vakuum. Toto vakuum bylo v očích americké vlády potřeba zaplnit dříve, než tak učiní Sovětský svaz a izolovat prosovětské státy, jako Egypt a Sýrii. K tomuto účelu byla vytvořena Eisenhowerova doktrína, která měla bojovat proti mezinárodnímu komunismu. Na základě analýzy doktríny a jejího použití na zemích Blízkého východu, zkoumané pomocí metody *diplomatic history*, bakalářská práce poskytuje náhled na formování americké zahraniční politiky v letech 1957 a 1958 v rámci regionu Blízkého východu a její aplikaci srovnává se zněním doktríny a z pohledu Ameriky na dekolonizaci. Autor práce v závěru shrnuje, že doktrína byla úspěšná v zastrašení Sovětského svazu ve větší angažovanost v regionu, ale zároveň na analýzách použití doktríny ukazuje, že většinou byla doktrína použita v boji proti arabskému nacionalismu nikoli proti mezinárodnímu komunismu. Což bylo zcela v rozporu se zněním doktríny, která měla bojovat jen proti komunismu.

Klíčová slova

Eisenhowerova doktrína, Spojené státy, Blízký východ, Mezinárodní komunismus, Suezská krize, Studená válka, dekolonizace